

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce **V. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2005, č. j. 43 Cad 51/2004 – 92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 15. 11. 2005 Krajský soud v Ostravě neustanovil žalobci zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 2. 2002. Svoje rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce pobírá důchod ve výši 9743 Kč měsíčně, bydlí v družstevním bytě 2+1 a nemá žádné vyživovací povinnosti. Vzhledem k tomu, že jeho příjem vysoce převyšuje částku životního minima, která v případě žalobce činí 4300 Kč měsíčně, nejsou splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků a tudíž ani k ustanovení zástupce podle ust. § 35 odst. 7 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které namítal, že napadeným usnesením nebylo vyhověno jeho žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů, ačkoliv při první jeho žádosti mu krajský soud vyhověl. Kasační stížnost vypracovaná jeho právním zástupcem pak byla úspěšná a Nejvyšší správní soud předchozí rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušil. Dle názoru žalobce je prokazatelné, že Krajský soud v Ostravě opět pochybil, neboť se vůbec neobtěžoval dokázat, kdy vlastně došlo ke vzniku bezmocnosti žalobcovy manželky. Opětovně pouze použil opsanou zprávu posudkových komisí MPSV ČR a vůbec nepřihlížel ke zprávám ošetřujících lékařů po operaci dne 24. 1. 2001. Žalobce žádá, aby Nejvyšší správní soud v Brně vydal spravedlivé rozhodnutí.

Při posouzení věci se nejprve Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení. Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V daném případě žalobce nemá předepsané právnické vzdělání a ke své kasační stížnosti ani nepředložil plnou moc advokátu, který by jej v řízení zastupoval. Nejvyšší správní soud však vzal v úvahu obsah napadeného usnesení krajského soudu a přihlédl ke skutečnosti, že výrokem tohoto rozhodnutí byla zamítnuta právě žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud proto vycházel ze svého precedentního rozhodnutí ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, které bylo uveřejněno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 486/2005. Podle cit. rozhodnutí v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení. K úvodní otázce tedy Nejvyšší správní soud uzavírá, že podmínky řízení o kasační stížnosti jsou splněny.

V dalším se pak Nejvyšší správní soud zabíral otázkou, zda kasační stížnost obsahuje předepsané důvody podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost lze totiž podat pouze a) z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, b) pro vady řízení před správním orgánem, které žalobce namítal již u krajského soudu, c) pro zmatečnost řízení před soudem, d) pro nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí anebo e) pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Jak vyplývá z výše uvedeného, důvody pod písm. b) a e) nepřipadají vzhledem k obsahu napadeného usnesení v úvahu, žalobcem uváděné důvody pak nelze podřadit ani pod zbývající důvody pod písm. a), c) a d). Po posouzení obsahu žalobcovy kasační stížnosti lze tedy shrnout, že tato neobsahuje žádný z předepsaných důvodů kasační stížnosti dle výše cit. ust. zákona.

Podle ust. § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v ust. § 103 s. ř. s.

Vzhledem k absenci tvrzení zákonem vypočtených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. jako nepřípustnou odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. září 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu